

ולכן עומד זה בזוה דרגות על דרגות עד שמחטטר הפל בראוי. ובא וראה, אלמלא כל אוטם גונים של העין שנראים, בשנסתמת העין ומתקלאת בגנגל, לא נראהים אוטם הגונים שאותרים, ואלמלא אוטם גונים לא נדבק אותו הנספר ששולט עליהם. נמצא שאפהל פלי זה בזוה ונקשר זה בזוה פשנכל הפל באחד בהיכל השלישי. ורצון המפללה עוללה להחטטר בהיכל הרבייע. ואנו הפל אחד ורצון אחד וקשר אחד. פאן השתחוואה להתרצות לרבותו.

חובל הרבייע. היכל זה הוא משנה מכם. ארבעה היכלות זהה, זה לפניים מזיה, וכולם היכל אחד. פאן הויא רום שנקרא זכות. במקום זה מתהפק הזכות של כל העולם. רום זו נושאת הפל. ממנה יוצאים שבעים או רותם כלם נוצצים. וכולם בעגול שלא מתפשטים פמו האחים הילג. מתדברקים זה בזוה ומארים זה בזוה, אחיזום זה בזוה. כל זכיות העולם עומדות לפני המאורות הילג. מפלם יוצאים שיי מאורות ש��לים כאחד שעומדים לפניהם פמי.

בנד אללה שבעים ממענים גדולים שבחוץ שטוכבים את כל ארבעת היכלות הילגו. שבעים אורות אלה ושני אורות שעומדים לפניהם, כלם פנימיים לפנים ולפנים, וזה סוד הפתוח (שיר ז) בטנה ערמת החטים סוגה בשושנים.

לפניהם האורות הילוי נקנסים כל הוכחות ועל כל מעשי הקulos להdon. שני האורות הילוי מעידים עדות, משום [שהם] שיש שבע עיני ה', שפושוטים בכל הארץ, וכו' כל וכל מה שנעשה

קיימה דא ברא ברגין על ברגין (ודרgin על דרגין) עד דאתעטר כלא (דפ' מג ע"ב) קידקאו יאות.

וთא חזוי אלמלא כל אונין גונין דעינה דאתחזין, כד אסתהים עינא ואטגלא בוגלא לא אתחזון אונין גונין דזהרן. ואלמלא אונין גונין, לא אתדקק הוה א_dstים דשלטה עלייהו. אשתקכח דכלא תלייא דא ברא וatkashar דא ברא כד אתבליל פלא כחדא בהיכלא תליתאה. ורעותא דצלותא סלקא לאתעטרא בהיכלא רביעאה. בדין פלא חד. ורעותא חד וקשורה חד.

הבא השתחוואה לארצאה במאיריה:

היכלא רביעאה, היכלא דא איהו מושניא מפלחו. ארבע היכליין לדא. דא לנו מן דא וכלהו מרד היכלא. הבא איהו רוחא דאקרוי וכות, באתר דא מתהפק זכות דכל בני עולם. רוחא דא נטיל פלא. מניה נפקו שביעין נהוריין כלחו מנצץן. וכלהו בעגоля דלא מתפשמי כאלין אחרניין. מתדקין דא ברא ינחרין דא ברא אחידן דא ברא. כל זכין דעלמא קמי אלין נהוריין קיימיין. מפלחו נפקי תריין נהוריין שקהלין כחדא דקיימי קמייהו תדייא.

לקבל אלין אונין שביעין רברבן ממון לבך דסחרין כל (הנ') (ד'א אונין) ארבע היכליין. שביעין נהוריין אלין ותרי נהוריין דקיימיין קמייהו כלחו פנימאיין גו לגו. ורזא דא דכתיב, (שיר השירים ז) בטני ערמת החטים סוגה בשושנים.

ליךמי נהוריין אלין עאלין כל זכו. וכל עובדין דעלמא לאתדנא. תריין נהוריין אלין אונין סתדי סתדותא. בגין (ראינו) דאית שבעה עיני יי' דמשטטי בכל ארעה (ס"א בו כל)